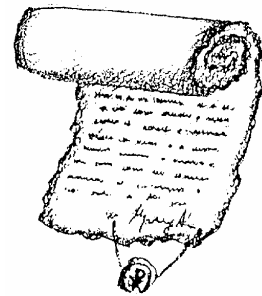

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2001. december 25. Karácsony

IX. évfolyam 6. szám

RORÁTÉK AZ ÚR 2001. ESZTEN- DEJÉBEN

Köszönjük Uram, a hajnali miséket!
Köszönjük, hogy ha nehezen is, de felkelünk és elindulunk
Hozzád.
Köszönjük a hó csillogó ragyogását és ropogását csizmá-
ink alatt.
Köszönjük a buszt, ha hamar jött, köszönjük, ha soká, így
próbálok türelmünket.
Köszönjük a szorgos kezeket, akik elseperték a havat a
templom körül.
Köszönjük a kedves, ismerős arcokat, a dögöve, imbolyogva sietőket.
Köszönjük, hogy van papunk – plébánosunk, aki velünk együtt mutatja be az áldozatot.
Köszönjük a hűséges ministránsokat, akik álmosan, de teljes szívvel szolgálnak Neked.
Köszönjük, hogy énekelve várjuk jöttödet, Veled köszöntve várandós Szűzanyánkat.
Köszönjük Neked azt a „pici leánykát”, akit minden reggel elhoznak szülei.
Köszönjük, hogy együtt lehettünk és örülhettünk egymásnak, s reménykedünk abban, hogy Te is örültél nekünk.
Köszönjük Neked Urunk a hajnali rorátékat!

Ámen.

Faludyné – Marika

AZOK AZ ADVENTI HAJNALOK!

(Tallózások Thurzó Gábor: Belváros és vidéke c. könyvéből.
Gondolatai az 1930-as évek adventi hangulatát idézik. Piarista diák volt.)

„Azok az adventi hajnalok! Azok a kamasz – ébredések!
És útban bennem még az alvás, az iskola kápolnája felé. Mellettünk az angolkisasszonyok templomát most nyitotta
ki, hárászkendőbe bugyolálva, az öreg sekrestyés nővér.
Megállok egy pillanatra odabent, mélységes feketeségben az örökmécs pirosa, jelezve, éjszakára sem távozott a
mindig és mindenütt **Jelenlevő**...
Azok az adventi hajnalok!
Milyen más most az iskolai kápolna. A tanárok lila miseruhában, alig ismerhetni rájuk. Felkapom a nehéz misekönyvet
– és indulok...
Az élő lángot én gyűjtöm meg, s minden halk, nesztelen léptek, a miseruha surrogása, hallani szinte a gyertyák ser-
cegését, majd ahogy a kehelyben csobban a bor, zizzen kézben az ostya.
Lassan kihúny bennem az álomosság...”
Azok az adventi hajnalok!

**ÁLDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYT
ÉS KEGYELMEKBEN GAZDAG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!
A HÍRLEVÉL SZERKESZTŐI**

„Ép testben – ép lélek” (CSÜTÖRTÖKI TEADÉLUTÁNOK)

„A Mindenható először egy kertet teremtett. Való igaz: Ez az emberi örömök legtisztábbika. Ez szolgálja majd a legteljesebben a lélek felüdülését.” (Francis Bacon)

Ezek a gondolatok is felmerültek bennem, amikor a „teadélutánról” hazafelé ballagtam. A „kert”, melynek fái, bokrai, füvei adják az „illatos” teákat.

Halottak napja után voltunk, Balázs atya azt a gondolatot vetette fel, hogy tartsunk „keresztény szeanszot”. Idézzük meg szívünkben azokat, akik testben már nincsenek közöttünk, de lélekben mindig velünk maradnak. Utána imádkozunk értük és énekeljük nekik „húsvéti” dalokat.

A kannákban gőzölögtek a teák, most hársfa teát kaptunk. Miért? – Hogy sokáig, jó egészségben éljünk – mondta az atya.

A szeanszon ki-ki megszólalt, visszatérve a múltba; szüleink, férjeink, rokonaink közé, mert sok szeretetet kaptunk tőlük. Felidéződtek a nagytétényi ősök emlékei is. Mennyi mindent tettek templomukért, egyházközségükért. Nevek, események mellett időztünk el, iszogatva közben a gyógyírt.

„Az ember emlékekben milliárdos, emlékek elmondásában szegény,...” – olvastuk Weöres Sándor versét Balázs atyával együtt. Atya megemlégette, hogy ezt a verset temetésen is idézni szokta:

Még annyi mindent kéne,
mit átéltem, tanultam, megfigyeltem,
s a sokszoros találkozásokat
s az egyetlen egyszer történeteket.

Minden virágszál említésre vár,
minden marék por megjegyzésre méltó,
s az elmondásban egyszerre csak egy fér
és az egynek is csak törmeléke.

Az ember emlékekben milliárdos,
emlékek elmondásában szegény,
a könyvből majdnem minden kimaradt,
s helyébe lép a foszlány és az álom.

A gyertya, a hangulatlámpák fényei, virágok és a tea illata különös hangulatot teremtettek. Emelkedett jókedvünkben „karácsonyi” énekekkel fejeztük be a szeanszot. Imáinkban hálát adtunk azért is, hogy együtt lehettünk, örülhettünk egymásnak. Mi élők és odaát lévők, bizván abban, hogy egyszer mind „körülülhetjük a közös asztalt”.

Köszönet a segítő kezeknek (főleg Balázs atyának), akik megteremtették ezt a bensőséges együttlétet: a **csütörtöki teadélutánt**.

Faludyné – Marika

Ádventi áldó imádság

„Áldd meg Urunk, ezeket a gyertyákat, melyek Ádvent napjaiban Rád emlékeztetnek minket. Engedd, hogy fényük bevilágítsa minden ember szívét. Ahogyan minden vasárnap újabb és újabb fény gyullad meg e koszorún, úgy növekedjék bennünk is a Te szereteted.

Készíts fel bennünket születésed ünnepére és engedd, hogy egykor láthassuk kegyelemben és igazságban megvalósuló dicsőségedet is.”

A zöld ádventi koszorúnak üzenete van számodra:

Sose add fel a reményt! A sötétben is ott pislákol a fény, ha jól kinyitod a szemed! Persze, nem akármilyen reménységre gondolok, hanem Krisztusra. És nem is akármilyen fényre, nem fényárra vagy neonra, hanem arra a világosságra, ami Krisztusban jött el közénk. Az adventi koszorú, de az egész ádventi idő sem beszél másról, mint Jézusról.

Julius Angerhausen

Az **ádvent a nyugati világban** legtöbbszörnek a csillogó karácsonyi vásárt jelenti. (A pénzcsinálóknak a nagy eladási hajrát.)

Az Istenember élhetett volna „jól”, hasonló módon, mint ma a legtöbbször nyugaton, hiszen iparos, középosztálybeli családban jött e világra. De szegénységet fogadott, nem hódolt Mammonnak. Miért? Talán az alábbiak is magyarázzák:

A pénzen vehetsz ágyat, de alvást nem,
vehetsz házat, de otthont nem,
vehetsz szexet, de szerelmet nem,
vehetsz órát, de időt nem,
vehetsz könyvet, de tudást nem,
vehetsz pozíciót, de tiszteletet nem,
vehetsz gyógyszert, de egészséget nem,
vehetsz vért, de életet nem.

TAIZÉ - Fiatalok európai találkozója Budapesten 2001. december 28. - 2002. január 01.

Sokszor hallhattuk ezt a mondatot az elmúlt időszakban a miséken. Miről is szól tulajdonképpen a Taizéi Közösség, és hol tart a budapesti találkozó szervezése?

A Taizéi Közösséget Roger testvér alapította 1940. augusztusában azzal a céllal, hogy új utakat nyisson a megosztott kereszténység egysége felé. Ma már a közösség tagjai protestánsok és katolikusok együtt a világ 25 országából. A „Bizalom zarándoklata” arra hívja minden év végén egy-egy európai városba a fiatalokat, hogy a kiengetselődés követői legyenek saját városaikban, egyházközségükben. Immár huszonegyedik alkalommal szervez a Közösség találkozót a földrész fiataljai számára. 60000 vendéget várnak a második budapesti találkozóra. A találkozóra érkezők fogadásában budapesti és a főváros 30 km-es körzetében lévő egyházközségek vesznek részt. Az év utolsó napjaiban, Nagytétényben 21 vendéget fogadnak be családok, nyolcat január elsején ebéddel várnak. Köszönet vendégszeretetükért!

Szeptember közepén megkezdődtek a találkozó előkészületei. Október óta több alkalommal látogatott meg

minket egy-egy szervező, hogy segítsék a helyi előkészületeket. November-december folyamán négy központi megbeszélésen vettünk részt, ahol minden eligazítást megkaptunk az érkezésről, utazásokról, imaórákról és az egyéb teendőkről.

A találkozó tervezett programja szerint a három nap délelőttjén a fiatalok a plébániákon vesznek részt imádságon, beszélgetéseken, előadásokon. Délutánonként a Hungexpo területén lesznek a programok, amin bárki résztvehet, hiszen a belépés díjtalan. A találkozó végleges programját december 22-én ismerhetjük meg. Aki addig is szeretne megismerkedni a taizéi imaórák hangulatával, azt szeretettel várják a szervezők vasárnap kivételével minden nap 13 órakor az angolkisasszonyok Váci utcai Szent Mihály templomába.

Eszter

Beszámoló a hittanterem építéséről

Mint tudjuk, a hittanterem építése hosszas szünet után szeptemberben folytatódott.

December közepére elértük a majdnem kész állapotot. Ez annyit jelent, hogy a burkolatok elkészültek, a WC-k – mosdók fel vannak szerelve, a festés előkészületei elindultak. (Talán mire az újság megjelenik a festés is elkészül).

A fűtés is elkészült, működik, bár a gázszelvény MEO-ja adminisztratív okok miatt csúszik (könnyen átcsúszhat januárra). A villanszerelésből talán már csak a lámpák, kapcsolók és konnektorok felszerelése hiányzik.

Úgy érzem, hamarosan igénybe vehetjük a termet. Jó esélyt érzek arra, hogy január végére minden elkészüljön és a hivatalos használatbavételi engedélyt meg tudjuk kérni.

Boronkai Miklós

Elkészült a Hírlevél archívuma

Örömmel tudatjuk, hogy elkészült a Hírlevél archívuma. Januártól a plébánián és valószínűleg a könyvtárban is hozzáférhetővé lesz a Hírlevél elmúlt 9 évfolyamának teljes tartalma. A majdnem egy évtized alatt 34 szám jelent meg, melyek 3, 4 vagy 6 oldalas terjedelműek voltak. Az idei évben, - bizonyára önök is észrevették – ez itt a hatodik szám. Ezzel csúcstól döntöttünk, s reméljük, hogy jövőre is sikerül megjeleníteni minden második hónapban. Ehhez kérjük a hívek további segítségét. Ugyanígy kérünk visszajelzéseket arra vonatkozólag, hogy miben újulhatna meg a Hírlevél. Segítségüket előre is köszönjük.

A szerkesztők

PIROSKA ÉS FARKAS

kíváncsian várták Pimpikét, de csak Mici nénit hozta nagymamához Menő Jenő bácsi.

Pimpike olyan lassan kászálódott az ágyból, nem értem rá őt megvárni, rohannom kell fontos megbeszélésre, még hét végén sincs egy perc nyugalom sem, remélem, kora estére visszaérek, kezécsókolom - darálta egy szuszra Jenő bácsi és már el is döngetett ezüstmetál A6-os Audijával.

- Jaj, de nagyot nőttetek gyerekek, szervusz édesem, - mondta Mici néni, miközben végigmérte a házat, látszik-e valami gyarapodás, mióta nem járt erre. És folytatta: - Fázok is, meg melegem is van a kocsiban - és levetett egy mellényt.

- Ugye nem haragszol Micikém, ha a konyhában kínállak meg egy kis reggelivel? - kérdezte nagymama. Majd Piroska felé fordult: - Gyerekek, hívjátok fel Pimpikét, induljon azonnal, ideér ő gyorsan busszal is. Estére aztán Jenő őt is hazaviszi.

És már tette is fel nagymama az újabb terítéket.

- Olyan otthonos itt nálatok - foglalt helyet Mici néni az asztalnál, aztán barátnőjére nézve hozzáfűzte: és az is olyan jó itt, hogy te meghallgatsz. De most nem magamról akarok beszélni.

- Képzeld édesem, megint új káplánt kapunk! Pedig már úgy megszerettem ezt a régit. Csak azt nem tudtam megszokni, hogy pulóvert viselt!

A gyerekek letették a bögrét, nagymama is kérdően nézett Mici néniére.

- Látom, el sem tudjátok képzelni. Kötött, bő, lógós pulóvert!!

- Régen többször is említetted, - szólalt meg nagymama - hogy szépen temet, telt, zengő a hangja.

- Nagyon szépen temet, - erősítette meg Mici néni - talán ezért is helyezik el tőlünk egy nagyobb plébániára. Meg nagyon kedvesen prédikált, de attól még nem illik egy paphoz az a hatalmas, pulóver. És ahogy a haját nyíratja!

- Mikor jön az új káplán? - térítette el egy kissé nagymama a témát.

- Egyelőre nem tudni, de Pimpike újra felvillanyozódott. Annak idején sajnálta otthagyni a társaságot, mégis kiszállt a hittanból, mert hasznosabb, ha külön angolra jár. Most arra készül, ha jópofa hittanórák lesznek, akkor beszorítja a programjába. Ugye próbálja meg? Te, aki olyan komolyan veszed a hitet, biztosan ezt javaslod - nézett Mici néni nagymamára.

- Igen, én a hitet komolyan veszem, - mondta nagymama lassan és halkán. - Azt gondolom, hogy ez a legfontosabb dolog. És nem szabad, hogy a vallásosságom valakinek a lezser pulóverétől, vagy praktikus kis szempontoktól függjön!

- A Szentírás tartalma olyan gazdag, hogy kétezer év óta kimeríthetetlen téma. Akik ebbe kicsit bevilágítanak, akik ezt a szívemhez közelebb tudják hozni, azoknak ezt nagyon szépen szeretném megköszönni. Amit a hitemhez bárkitől nyerhetek, azt beépítem, az örömmel tölt el. Ami meg nem gyarapítja, azzal nem kell komolyan foglalkoznom. Bocsanatot kérek a hasonlatomért: A horkolás kellemetlen tulajdonság, de ha horkol is a pap, én nem akarom erről leszoktatni. Nem alszom vele egy szobában. Tökéletes ember eddig egy volt a földön, és annyi kifogásolni valót találtak rajta, hogy kínhalálra ítélték!

- Talán szerencse, hogy több plébános szolgált nálunk, régebben még jutott ide is káplán. Mennyire különböző alkat, szív, gondolkodás mindegyik! Szent Pál azt mondja, hogy tükrökben látunk. Úgy hiszem, ők egy-egy tükrök voltak. És a tükrök más-más oldalát csillantották meg a vallásunknak, az Úristennek. Ekkor élesen megszólalt a csengő.

- Hajaj, megjött az unokád! Én meg elloccsogtam az időt, gyorsan elő a szifont, Farkas! - kiáltott fel nagymama, - Legalább Pimpike fog habot kapni a kakaójára!

ke.

***** Naptár *****

december 28.

Taize-i találkozó keretében fiatalok érkeznek egyházközségünkbe, s majd 5 napon át látjuk őket vendégül.

**december 31. ½ 7
január 01. 10 óra**

**Évvégi hálaadás
Ünnepi szentmise együtt a Taize-i találkozóra érkezett külföldi fiatalokkal**

KRÓNIKA

december 01. Adventi koszorú készítés, melynek végén Balázs atya az esti szentmise keretében megáldotta az elkészült koszorúkat.

december 06. Mikulás ünnepség templomunkban.

december 08. Karácsonyi mézeskalácssütés volt a plébánián, melyen a hittanosok szép számban vettek részt.

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség. Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Szeibert András	(1225. Budapest, Batthyány u. 34.	Tel: (1) 424-0252),
Koncz Endre	(1225. Budapest, Tenkes utca 4/a.	Tel: (1) 207-5977),
Németh András	(2440. Százhalombatta, Erkel Ferenc krt. 46.	Tel: (23) 357-195).

A plébánia levelezsekrenyébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 15 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.